СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — **UKRAINIAN DAILY**

РІК LVIII. Ч. 255. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 2-го ЛИСТОПАДА 1950. — No. 255. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 2, 1950 VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ПРИМУСОВІ ТОТАЛІТАРИСТИ ДОПУЩЕНІ ДО АМЕРИКИ

Вашингтон, 31 жовтня. — Департамент стейту висилає повідомлення до американських закордонних представників по цілому світі, що вони можуть давати віза на в'їзд до Злучених Держав особам, які тільки з імени належали давніше до тоталітарних організацій. На підставі Акту про Внутрішню Безпеку всі колишні члени організацій, які вважаються підривними, мають бути виключені від в'їзду до Злучених Держав. Генеральний прокуратор пояснює цю постанову в такий спосіб, що це відноситься тільки до таких осіб, які добровільно і з переконання стали членами таких організацій, як комуністичні, фашистівські або націстівські. Зате таких, які пішли туди як малолітні, отже з несвідомости, або з голоду, або для заробітків на життя, можна буде, після належної провірки, допустити до Америки. Навіть колишні вояки тоталітарних держав, на скільки вони не поповнили звірств, як це було в Німеччині, можуть дістати віза. — Таке вияснення вислав ген. прокуратор Дж. Гаверд МекГрет до департаменту стейту ще 20 жовтня і на цій підставі департамент висилає повідомлення до консулів і амбасад закордоном, щоб вони до цього пристосувалися.

Суддя противиться арештам без переслухання.

Шікаго.—Суддя Волтер Дж. Ла Вой з федерального дистриктового суду, наказав випустити на волю Фреда Ляхоту і Петра Кушніра, яких арештовано на підставі протикомуністичного закону як чужинців, щоб їх депортувати за приналежність до Комуністичної партії. Суддя висловив думку, що не можна нікого арештувати без переслухання. Крім того суддя сказав, що не має доказів, наче б Кушнір і Ляхота були загрозою для безпечеяства ЗДА.

Ню Йорк. — Федеральний суддя Джан Ф. Х. МекҐоґі не видав ще ніякого рішення в справі спротиву 11 арештованих чужинців, призначених на депортацію. Між арештованими є Андрій Дмитришин, містоголова Міжнародного Робітничого Ордену і Франк Борич, давніший секретар Хорватської Краєвої Ради. Суддя вислухав арґументів арештованих і рішив підождати на відповідь уряду заки видасть рішення.

ДЕМОКРАТИ ВИДАЮТЬ $2,000,000 НА ВИБОРИ.

Вашинґтон. — Вилйем М. Бойл, голова Краєвого Демократичного Комітету, виявив, що Демократична партія видасть біжучого року коло два мільйони долярів на виборчу кампанію. Є це найбільший видаток демократів у середніх виборах, тобто в таких, коли не вибирають президента. До 1 жовтня виносили видатки $1,705, 000, а найважніші й найдорожчі видатки прийдуть саме в останнім тижні перед виборами. Республіканці оприлюднили досі видатки в сумі $1,089,000. Вони кажуть що не можуть видати тільки, кільки демократи в теперішньому році. Закон, звісний як Акт Геча, передбачує видаток однієї партії в сумі трьох мільйонів долярів на передвиборчу кампанію, яку можна вважати моральною. Видатки мають бути зголошені до конґресових комісій. Вони кажуть, що не можуть дозволити собі на такий видаток, як напр. на покриття коштів промови по радіо для цілої країни, яка це підготовлять демократи для промови президента Трумана 4 листопада.

ДЖАН БОТТІҐЕР ПОПОВНИВ САМОГУБСТВО.

Ню Йорк, — Джан Боттіґер, колишній чоловік Анни Рузвелт, доньки бувшого президента Френка Д. Рузвелта, вискочив з вікна готелю Вейлін і забився на місці. Лікарі вже перед тим ствердили умові забурення в нього і наказали його стерегти. Сторож, який хотів перешкодити самогубству, не був всилі цього зробити. Боттіґер був журналістом і якийсь час заступав щоденник Шікаґо Трибюн в Білому Домі, де пізнався з донькою президента. Він опісля з нею розвівся.

● **Гаролд Ікес,** колишній секретар внутрішніх справ, у промові на зібранні лібералів у Ню Йорку, закинув незалежному демократичному кандидатові на посадника міста Ню Йорку, Вінсентові Імпелітері, що він стоїть на услугах республіканського губернатора Дюї. Це тільки пригадка на взаємні рекримінації перед виборами у всіх партіях.

ПОНАД 60 ТИСЯЧ ЧЛЕНІВ В УНС.

Загальна кількість членів в Українському Народному Союзі з кінцем місяця вересня виносила вже 60,183 в обох департаментах, молодечому і дорослих — стверджується в зіставленні головного секретаря УНС за місяць вересень. Минулого року в тому самому часі УНСоюз мав 53,742 члени, отже за один рік збільшився стан на 6,441 членів. Це є „чистий приріст" Союзу, бо як йдеться про прийняття нових членів то це число буде майже подвійне, як зв[illegible], що протягом року багато членів в наслідок смерти чи з будь-яких інших причин в[illegible]ло. В Головному Уряді УНСоюзу стверджується, що головну масу нових членів становить свідомий новоприбулий український елелент, як теж деяка кількість народженої тут молоді. Майно УНСоюзу з кінцем вересня — як це виходить зі звіту головного касієра — виносило 11,733,845,12 долярів, в порівнянні з 10,979,479.30 долярів в тому самому часі минулого року.

МІНІСТРИ ОБОРОНИ НЕ МОЖУТЬ ПОГОДИТИСЯ НА ОЗБРОЄННЯ НІМЕЧЧИНИ

Вашинґтон, 31 жовтня. — Комісія Оборони країн з Атлантійського Пакту розійшлася в год. 5.30 ввечір, відіславши назад до Військової Комісії й Ради заступників питання використання німецьких військ в об'єднаній армії Західної Европи. У такому стані найшлися триденні наради міністрів оборони, до яких світ прив'язує велике значення. Всі надії, щоб створити спільну армію під спільним командантом, тепер захитані, бо Франція ніяк не може погодитися з думкою, щоб дати ще раз зброю німцям, які допустилися трикратно аґресії на Францію впродовж одного сторічча.

Французькі делегати в нарадах годяться тільки на малі німецькі відділи, величини одного полку, які могли б належати до европейської армії. Знавці воєнного діла твердять, що найменшою військовою одиницею для вжитку у війні може бути дивізія. Тому плян Франції для озброєння полків є непридатний. Тепер Військова Комісія буде радити поновно, щоб найти якийсь вихід. Решта справ, получена з організацією оборони, доведена до кінця. Повний комунікат з нарад буде оповіщений після їх покінчення.

● **В Сараєві, Юґославія,** почався судовий процес проти 14 здогадних членів націоналістичної „Усташі", які ввесь час перебували в лісах та вели партизанську боротьбу проти комуністичного режиму Тіта. Їх обвинувачується у вбивствах, шпигунстві, грабунках і саботажах.

СОВЄТИ ДЕРЖАТЬ ГОЛЯНДСЬКИХ ЗАКЛАДНИКІВ

Гааґа, Голяндія, 1. листопада. — Совєтський амбасадор при голяндському уряді повідомив вчора голяндське міністерство закордонних справ, що совєтський уряд вислав назад до Голяндії 100 голяндців, захоплених під час війни на примусових роботах в Німеччині. Досі їх держали як закладників, щоби вимогти від голяндців примусову видачу совєтських громадян, які втікли перед комуністичним терором. Ще недавно совєтський уряд сам признавав, що в Совєтському Союзі є захоплених в Німеччині „понад 200 голяндців". Доля інших невідома.

ПОЛІТИЧНИЙ КОМІТЕТ О.Н. ПРИЙНЯВ РЕЗОЛЮЦІЮ В КОРИСТЬ ЕСПАНІЇ

Лейк Соксес, 1. листопада. — Політичний Комітет Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй прийняв вчора резолюцію, що закінчувала б ухвалені Генеральною Асамблеєю в 1946 році обмеження щодо міжнародних стосунків з еспанським урядом ген. Франка. Прийнята резолюція, що вимагає ще затвердження Генеральної Асамблеї, уневажнювала б заборону висилки до Еспанії уповноважених міністрів і амбасадорів на дипломатичних представництва, як теж дозволяла б на участь Еспанії в окремих міжнародних аґенціях. В користь резолюції голосувало 37 країн проти 10 та при 12 здержаних. Проти резолюції, яку внесли південно-американські країни: Болівія, Коста-Ріка, Домініканська Республіка, Ель Салвадор, Гондурас, Нікараґуа, Перу і Филипини, голосували: Совєтський Союз і його сателіти та Ізраїль, Мексико, Уруґвай, Ґватемаля і Юґославія. Здержались від голосування: Австралія, Британія, Бурма, Куба, Данія, Етіопія, Франція, Індія, Індонезія, Нова Зеляндія, Швеція і Норвеґія. Америка голосувала в користь Еспанії.

У.К.К. ЗНОВУ ІНТЕРВЕНЮЄ В СПРАВІ НАРОДОВБИВСТВА

Ню Йорк, 1. листопада. — Місцевий „Ворлд Телеґрам енд Сан" передав вчора таке повідомлення: „Український Конґресовий Комітет Америки, зазначуючи, що комуністи змасакрували безліч професійних і релігійних лідерів в Україні, звернувся сьогодні до президента Трумана зі закликом допомогти здержати совєтський парляментарний трюк, призначений на те, щоб не допустити Злучені Держави до засуду народовбивства в Об'єднаних Націях. Комітет, що репрезентує поверх мільйона американців українського роду, зателеграфував Президентові, що вигнена Совєтами резолюція в О. Н., яка завтра мала б увійти в силу, не допустила б до Конвенції проти народовбивства жадної держави, яка не прийняла її в усіх детайлях. Американське становище відносно Конвенції має цілий ряд застережень — стверджує УК-Комітет. Це виключало б Злучені Держави (від участи в Конвенції). УККомітет просить президента Трумана допомогти у відложенні дати, в якій резолюція мала б увійти в силу, щоб це не мало впливу на ратифікацію Конвенції Америкою".

● **Ганчарик Россел** з Орендж, Конн. і Ониськів Любомир з Оберн, Н. Й., згадані як ранені вояки в Кореї у лісті жертв війни з 30 жовтня. Ліста виказує 48 убитих, 12 загублених, 208 ранених і 43 покалічених.

ДАЛЬШІ УСПІХИ АЛІЯНТІВ В КОРЕЇ

НА СХІДНОМУ І ЗАХІДНОМУ ПОБЕРЕЖЖЯХ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ АЛІЯНТСЬКИЙ ПОХІД ДО МАНДЖУРСЬКОГО КОРДОНУ. — НА ЦЕНТРАЛЬНОМУ ФРОНТІ ЧЕРВОНІ АТАКУЮТЬ НОВИМИ СИЛАМИ.

Токіо, 1. листопада. — Американські і південно-корейські війська на західному і східному секторах фронту продовжували вчора успішно свій похід до манджурського кордону, здобуваючи новий терен та закріплюючи здобутий раніше. На західному побережжі з'єднання американської 24-тої дивізії підійшли на віддаль 25 миль від кордону, до якого сподіються дійти протягом сьогоднішнього дня. В тому самому часі на центральному секторі фронту комуно-корейські війська, одержавши значні підкріплення в людях і воєнному матеріялі з-поза північного кордону, пробують здержати аліянтський похід розпачливими протинаступами. Вчора вони ввели в дію нові совєтські танки і гармати. При цьому ворог пробує застосувати ту саму тактику інфільтрації, що її з успіхом, хоча і з великими втратами застосовував, починаючи аґресію. З теперішнього розвитку і стану на фронтах вноситься, що ворог, одержавши нові сильні підкріплення в людях і матеріялі, намагається створити нову фронтову лінію в покритих снігами високих горах центральної ділянки фронту і щонайменше не допустити до швидкої аліянтської перемоги. Американські війська на різних ділянках фронту взяли знову більшу кількість полонених, між ними багато вояків червоної китайської армії. Хоча фронтове командування потверджує приявність на фронті щонайменше одного комуно-китайського полку, головна квартира ген. МекАртура ще відмовляється від коментарів на цю тему. Проте, речник головної квартири ствердив, що нове введення в дію комуністичними військами більшої кількости совєтських танків тільки потверджує раніші повідомлення, що комуністи протягом цілої війни одержують совєтську зброю та підкріплення вишколених в китайській армії вояків, хоча ці факти були заперечувані совєтськими представниками в Об'єднаних Націях. Протягом останніх двох днів американці тільки на одному фронтовому секторі розбили 42 совєтські танки. Бої продовжуються.

КОМУНІСТИЧНІ „АРМІЇ-ПРИВИДИ" В КОРЕЇ

На фронті в Кореї, 1. листопада. — Аліянтське фронтове командування стверджує наявність своєрідних „армій-привидів" по комуністичному боці, що несподівано виникають і зникають на поодиноких ділянках фронту та які важко зідентифікувати. Згідно з аліянтськими обрахунками, зробленими на підставі дотеперішніх комуністичних втрат та спроможностей ці втрати поповнити, загальну кількість комуністичних недобитків подається на 20,000, тоді як 135 тисяч є їх вже в американському полоні, або згинули. Підозрівається, що „армії-привиди" не є корейського походження та що вони мають там окреме завдання не так боротися проти аліянтів, як радше заставити до такої боротьби самих корейців. Щодо приявности на фронті комуно - китайських військ, тут все ще урядово не потверджено формальної китайської інтервенції у війні, натомість підсувається думку, що це може бути „бриґада добровольців", подібна до тих, що колись боролися в Еспанії а опісля в Греції.

ЗНОВУ 28 ЖЕРТВ ЛЕТУНСЬКОЇ КАТАСТРОФИ В АНГЛІЇ

Лондон, 1. листопада. — Новий зимово-мрячний сезон почався вчора в Лондоні катастрофою пасажирського літака, в якій згинуло 28 осіб.

ЧЕРВОНИЙ КИТАЙ ГОСТРО ВІДКИНУВ ІНДІЙСЬКУ НОТУ В СПРАВІ ТИБЕТУ

Ню Дельгі, 1. листопада. — Комуно-китайський уряд дав вчора гостру відповідь на індійську ноту в справі комуністичної інвазії на Тибет та заповів, що він „не стерпить жадної чужої інтервенції в цій внутрішньо-китайській" справі, за яку він вважає „визволення Тибету". Індійський уряд в своїй ноті висловлював „засокочення і жаль" з приводу явної комуністичної аґресії на автономну гімаляйську республіку. Проте, комуно-китайський уряд, стверджуючи, що він не припинить військової аґресії та не стерпить „чужої інтервенції", рівночасно заявляє, що він готов переговорити справу з тибетською делеґацією, яка очікує на китайських представників в одному з прикордонних індійських міст. Немає точніших інформацій щодо дальшого перебігу воєнних подій в самому Тибеті.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ НА ДОПОМОГУ КОРЕЙЦЯМ

Вашинґтон. — Американський Червоний Хрест призначив $100,000 на допомогу Корейському Червоному Хрестові в його праці для реґабілітації воєнних втікачів. Адміністратор чужинних діянь А. Ч. Х., Френк Т. Клевелі, виявив, що висилає трьох людей до Кореї, щоб вони наглядали роздачу різних припасів з Америки. Клеверлі повернувся недавно з подорожі до Кореї, де він мав нагоду приглянутися праці Американського Червоного Хреста серед корейських вояків. Він висловив признання американським працівникам Ч. Х. за їх справність і посвяту. До А. Ч. Х. прилучилося поважне число японських добровольців і в такий спосіб можна було скласти програму для рятунку ранених і покалічених вояків та нести рятунок їхнім родинам.

ЗА БУДОВУ ЛІТАКОНОСЦЯ ДЛЯ АТОМОВОЇ БОМБИ

Вашинґтон. — Могутні конґресові кола рішили доручити ще перед Різдвом департаментові оборони побудувати „надлітаконосець" містоти 60,0000 тон для перевозу бомбардувальників, які постачають атомову зброю. Якщо відповідний законопроєкт буде ухвалений, то і воєнна фльота візьме участь в розбудові сили для бомбардування країн внутрі, хоч досі таке завдання засвоювали собі виключно повітряні сили. Саме тому, що в департаменті оборони за часів секретаря Луї Джансона панував такий напрям, команда фльоти відкликала плян побудови літаконосця містоти 80,000 тон. Новіший літаконосець мав би бути на 20,000 тон легчий, одначе його придатність через те не зменшилась би.

В АМЕРИЦІ

● **Арештований 50 разів, не сидів ані разу в тюрмі.** Ним є 22-річний Чарлс Томак, тип з підземного світу в Брукліні, який стояв на услугах Майка Ґакмейера, що займався організуванням газардової гри на спілку з деякими поліціянтами.

● **Френк Е. Ґаннет, видавець** республіканської газети в Рочестер, Н. Й., виступив проти губ. Тамеса Е. Дюї, дораджуючи йому, щоб він уступив з прилюдного життя. Одначе Ґаннет не заявив, що буде голосувати на демократичну лісту.

БОГОСЛУЖЕННЯ З НАГОДИ ПРОГОЛОШЕННЯ ДОҐМИ УСПЕННЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ

Кожна католицька парафія в Злучених Державах дістала доручення відправити в День Всіх Святих, тобто 1 листопада, відповідне святочне богослуження з нагоди проголошення доґми про Успення („Внебо - взяття") Пречистої Діви Марії. Доґму проголошено в понеділок 30 жовтня в Ватикані на засіданні Тайного Консистора, в якому взяло участь 32 кардиналів і 485 єпископів. З Америки приїхав на це свято кардинал Франсіс Спелман з Ню Йорку. На ділі Консистор не був тайний, бо папа не казав замикати дверей каплиці і перший раз в історії дозволив єпископам бути приявним на Консисторі підчас проголошення доґми. На запит папи, чи кардинали одобрюють доґму про Успення, кожен з окрема відповів, одобрюючо. Після виявлення арґументів, які спонукали папу до проголошення доґми, заповіджено на площі св. Петра в Римі здвиг народу для прилюдного проголошення доґми, яка буде обов'язувати цілий католицький світ. Досі віра в успення Преч. Діви, тобто, що Вона з душею й тілом взята до неба, була не обов'язуюча, хоч утримувана як серед католиків так і православних.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ продовжує заходи проти совєтського народовбивства в Україні. На фото: адв. Степан Ярема, екзекутивний директор Політичної Ради УККомітету, поздоровляє сенатора Герберта Лімена, гратулюючи йому за його зусилля в користь американської ратифікації Міжнародної Конвенції проти народовбивства, до чого в чималій мірі причинився й УККомітет блискучими свідченнями його голови, проф. Лева Добрянського, в сенатському комітеті та цілим рядом дальших заходів. Вчора — згідно з повідомленнями американської преси, УККомітет звернувся телеграмою до президента Трумана, прохаючи його допомоги проти совєтських трюків в цій справі в О.Н.

● **Три вояки були вбиті** а шість є покалічених підчас вправ гострими стрілами у підготові до війни в Кореї. Першою жертвою упав вояк у Форт Кембел, Кентокі коли вибухла амуніція.

● **Три шахтарі** згинули в Ґлен Алден Кол Компані коло Вилкс-бері, в Пенсилвенії, внаслідок вибуху газів. Імен погибших не подано в телеграфічних вістях.

ЄСІЯ БРИТАНСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ ПІД ЗНАКОМ ОБОРОННИХ ПОТРЕБ

Лондон, 1. листопада. — Британський король Юрій відкрив вчора чергову сесію парляменту, що вже з першого дня була поставлена під знаком оборонних потреб країни та достосування до них цілого господарства. Король Юрій, відкриваючи парлямент, виголосив приготовані йому лейбуристським урядом головні напрямні теперішньої британської внутрішньої і закордонної політики, домагаючись головно законодавства для постійної контролі господарства на воєнний лад та поширення націоналізаційних заходів. На ці теми забирали голос теж представники уряду. Провідник консервативної опозиції, Вінстон Чорчил, неґайно виступив проти них, вважаючи їх послабленням а не скріпленням країни. Він теж дорікав урядові, що той в своїх промовах „забув" висловити вдячність Злученим Державам Америки за їх видатну допомогу Англії та за історичну американську ініціятиву в обороні Кореї перед комуністичною аґресією.

В СВІТІ

● **366 осіб впало жертвою холєри** в Бомбаю за останні два тижні. Уряд робить гарячкові санітарні заходи, щоби припинити поширення пошести.

● **Цілих п'ять днів обходили** китайські націоналісти уродини свого провідника, маршала Чіянг Кайшека, на Формозі.

● **З совєтської зони Німеччини** втік зі страху перед комуністами відомий німецький спеціяліст в ділянці сталі, проф. Герберт Седлячек, — хоча він мав в Совєтах високе становище.

● **3,000,000 тони польського** вугілля спровадить протягом року Швеція, на підставі нового торговельного договору, тількищо підписаного у Варшаві.

● **Совєти в Берліні** знову були схопили американських вояків і задержали їх 15 годин.

● **500 тони американської зброї,** між нею 30 танків „Шерман" вивантажено для Белгії в Антверпії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Hates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ІДЕМО ВГОРУ!

Звіт Українського Народного Союзу за місяць вересень, який щойно проголошено, виказує: 44,215 дорослих членів і 15,968 членів-дітей, разом 60,163 членів.

В наших обставинах це поважний осяг. Він буде ще наглянішим, коли подумаємо, що наш У.Н.Союз зростає кожного місяця від останніх 16 років постійно й безперервно, не зважаючи навіть на минулу війну та спричинений нею цілковитий брак допливу імiґрації зі Старого Краю. Це дійсно рекорд, яким можемо всі гордитись.

Годиться ще окремо відмітити, що У.Н.Союз особливо зростав у членстві останніми роками, коли то почало напливати до Америки щораз більше наших рідних зо скитальщини. Це факт, що наші ряди заповнились тепер новим, свідомим і патріотичним елементом і ми певні, що якраз він допоможе нам тепер втримувати нашу організацію на тій ідейнім висоті, на якій вона повинна завжди стояти.

У.Н.Союз створено для ідейних цілей. Ті цілі ніколи не минулись. Вони тільки з кожним роком набирали ширини і глибини. Членство У.Н.Союзу завжди відчувало, що воно належить до ідейної громади і тим самим повинно бути напереді в кожній ідейній праці, в кожній народній маніфестації, в кожній гуманітарній акції. Так було і так повинно надалі бути.

Ми не можемо вдоволитись в У.Н.Союзі самим чисельним зростом, ні самим зростом багато-мільйонового майна. Для нас це природний зріст, скільки він не коштував би трудів та якою дбайливою не була б його господарка. Але природним повинен бути зріст теж і в ідейній праці, в наших пожертвах на народні потреби і гуманітарну акцію. Добре знаємо, що не закінчена ще наша видавнича діяльність, бо ж маємо на меті ще такі видавництва англійською мовою про Україну та український нарід, які повинні би бути короною у цьому роді нашої діяльности. А як поглянемо на нашу політичну працю, то хіба не можемо радіти, що збираємо на неї менше, як ми збирали на це давними роками, себто ще до війни. Пам'ятаймо, що відповідальність за це, як і за кожну невдачу в народній праці, спадає на нас, на членство У.Н.Союзу, не зважаючи на те, що кожний бачить, що наша організація старається бути прикладною.

У.Н.Союз є тим, яким є його членство, кожний і кожна з нас, якими є його відділи на місцях. Ті останні доконче потребують припливу „свіжої крови", яка перебрала б місце тих активних та ідейних, які вже відійшли від нас, чи постарілись віком і перетомлені життям. Ми можемо старітись, але не може старітись У.Н.Союз. Він мусить бути вічно молодим і повним запалу до щораз нових діл. До своєї ідейної праці він мусить постійно притягати найідейніші сили з тут родженої нашої молоді й з тої, що до нас прибуває з рідних земель. Якраз з такої молоді повстав У.Н.Союз тому 57 років! Тоді всі були молоді, а старих цілком не було. З починів тих молодих не було б залишилося й сліду, якби не було в них великої віри в остаточну перемогу цього, що було їм на серці. Були ж такі критичні часи, коли У.Н.Союз тратив в одному році десятки тисяч членів! Тільки тому, що Союз не тратив Великої Ідеї, витримував він і найчорнішу годину, а побаламучені неправдою і демагогією діти згодом верталися назад під свій рідний прапор. Та добре, що хоч тепер ми в такому положенні, що наш загал розуміє, що сила і вага У.Н.Союзу—це ніщо інше, а тільки його власна сила й його власна вага, чи радше—це сила і вага цього, що нам усім найдорожче.

Дійсна й психологічна інфляція

З вибухом війни в Кореї пригадав собі дехто довготривалу другу світову війну й брак дечого та почав нагромаджувати на запас деякі речі для домашнього або й особистого вжитку. Були навіть і такі, що почали вибирати гроші з банків, продавати федеральні бонди, закуплені за попередньої війни і купували все, що попало під руки для спекуляції, надіючись скоро доробитись маєтку. А цукор, то таки вже так купували, що аж в крамницях його не ставало для звичайних покупців. Уряд остерігав публіку, щоб вона не викликала переполоху і не накопичувала матеріялів чи харчів по своїх домах, бо це викличе підвишку цін, а з цим і інфляцію, тобто обезцінення доляра. Одначе ці остороги мало помагали.

Сталося так, як передбачували економісти і як остерігав уряд: Прийшла підвишка цін, а подекуди навіть нестало продуктів на якийсь час. Ціни на м'ясо це приклад того, що діється. Прийшла інфляція в такому часі, коли в Америці були літами накопичені припаси і коли уряд давав деякі харчі зовсім даром для різних установ, якщо тільки вони заплатили самі за перевіз.

Оця штучна інфляція це ніщо інше, як психологічна інфляція, спричинена самим відчуванням, а не конечністю.

Тепер приходить час справжньої недостачі матеріялів і продуктів. Як звісно, уряд заборонив будову забавових місць та будинків. Обмежив постачання матеріялів на предмети домашньої вигоди. Стримав кредити на закупно авт, домів, домашньої обстанови і т. п. неесенціональних виробів. Це робиться тому, що матеріяли, вживані на такі вироби, потрібні на продукцію літаків, вантажних авт, потрібних для оборонних цілей, кораблів, гармат, амуніції а навіть і атомової бомби. Зовсім зрозуміле, що як на ринку не стане таких сирівців, яких потрібно до виробу згаданих предметів, тоді той, хто їх потребує, мусить заплатити вищу ціну. У такому випадку приходить до природної інфляції.

Психологічну інфляцію можна стримати дорогою інформації про дійсний стан економічних відносин. Одначе дійсної інформації таким шляхом стримати не вдасться.

Нічого дивного, що економісти шукають способів, як зарадити цій справі. К. Е. Вилсон, президент Дженерал Моторс Корпорейшен, як найбагатшої корпорації для виробу вантажних авт, заявився за те, щоб не обмежувати ані не стримувати продукції матеріялів для виробів предметів щоденного вжитку. Ідеться тільки про те як це зробити. Він приходить до висновку, що з уваги на недостачу робочої сили, треба збільшити тиждень праці до сорокп'ять годин, очевидно за звичайною в таких випадках додатковою заплатою для робітника.

З цього виходило б, що навіть півтора або й подвійна платня робітника ще виплатиться, щоб тільки не допустити до недостачі продуктів. Провідники робітничих організацій спротивились цьому плянові. Вони кажуть, що навіть при виплаті півтори чи подвійної платні для робітника, підприємці зароблять більше ніж заробили б робітники.

З поширенням тижня праці послаблюється працездатність робітника, отже продукція на цьому не зискає. Як одначе спинити інфляцію, робітничі провідники не кажуть.

M. Шлемкевич

ТАНЕЦЬ І ДУМКА

Почався новий сезон: — осінь. У далекому краю колись повторяли ми за поетом: — покошено проса, спустіло тихе поле; холодні дні з високою блакиттю. У нас тепер: — місце запрошень на пікніки зайняли запрошення на вечірні забави . . .

Часопис це дзеркало наших журб і наших днів. Оце проходимо повз гарно прикрашений дім. Було б помилкою думати, що й унутрі його мусить також царювати краса і заспокоєне вдоволення, що їх намагається показати мистецька фасада. Тож і коли хочемо пізнати життя, не шукаймо його тільки в думках газетних статей. В них багато фасадної оздобности, яка прикриває справжні бажання, радості і смутки. Їх більше в дрібних, невинних оповістках, взятих у постійні рями: — об'яв про танці і об'яв погребників. Два бігуни життя в газетному дзеркалі, а поміж ними пробивається оголошення про політичні і культурні імпрези, святкування великих роковин.

Чи не стати б нам на хвилину, не як учасникам, але як холодним приглядачам? В нашій пам'яті ще шум минулорічного сезону. Та це було колись, і тепер уже без тіні нехіті чи гніву можемо думати про нього, порівнювати з нинішніми початками. Цим можемо прислужитися організаторам сезону, що в нього входимо, — і можемо прислужитися суспільству, яке навмання шукає своєї постави до нього. Так думаючи і усвідомляючи, поглиблюємо наші переживання.

Вражає одне: — перший місяць сезону, що є звичайно експозицією, заповіддю дальшої програми, приніс у порівнянні з останніми місяцями весни менше віч, масових зібрань, і то після довгої літньої перерви. Ми залишаємо на боці свята, що припадають на жовтень і які урочисто відсвятковано. Може це тільки розганяємось?! А може треба припускати, що це вислід перевтоми і переситу голосним патріотичним криком, який звичайно починається поклоном перед жертвами краю, а кінчається грошовими збірками на різні цілі . . . Залі таких, торік ще відвідуваних віч, щораз частіше пустіють.

Ясно, що матимемо спроби оживити цей базар. Що ж інакшого могли б робити різні апаратчики громадських, політичних і інших організацій?! Є правило: — чим блідші ідеї, тим більше руху і тим голосніший крик. Знак, що місце духових творців і організаторів життя займають тільки служилі люди-апаратчики, які не маючи нових мислей і задумів, заповняють і заслонюють порожнечу рухом. Постає явище, що його можна назвати телепатією, не від грецьких слів, що склалися на цей медичний термін, але від нашого „телепатися". Люди не дають спокою і собі і іншим, їздять, говорять, влаштовують збори за зборами. Змісту в усьому тому так мало, — глибокого внутрішнього захоплення новою істиною-ідеєю ні сліду. Подібно коли відрубати півневі голову, його сильне тіло ще пручається, метатиметься на всі боки. Вірний образ організацій, що духово завмерли в пережитих, померклих, заялозених і розбазарених думках, яких тіло-апарат ще далі борсається в боротьбі з неминучістю. Що людей поволі меншатиме на таких видовищах, дивуватися трудно.

Тож промощуватиме собі шлях відчуття, що далі йти тією дорогою даремне. Може і наслідком цього відчуття є цікаве розщеплення, що його вже можна завважити в перших тижнях оживленого сезону.

Замість великих віч маємо великі вечорниці з танцями, влаштовувані . . . політичними організаціями. Хто скаже, що не любить гнучких рухів, світючих очей під ритм музики?! Але треба б подумати, чи личить політичним організаціям перемінятися в забавові комітети. Особливо коли в назві організації світяться дорогі слова і святі цілі! Можемо розуміти ці речі. Можливо, що це невинний спосіб збирання потрібних для політичної праці засобів, — може це дорога до втримання прихильности для організації серед людських периферій. Тоді треба б радити, щоб організації творили прибудівки-комітети, але не давали своїх вивісок для реклями буфетових присмаків. Для поваги нашого політичного життя це конечне.

Та з другого боку маємо кращі новості. Політичні організації дають почин до живих газет з різноманітними і цікавими програмами, а не тільки суто-партійною аґіткою. Політичні організації заповідають низку поважних доповідей і дискусій. Треба привітати такий зворот. В ньому пробивається відчуття потреби поглиблення праці і духа. На зміну чисто назовнішних і поверховних тенденцій галасом і шамотнею здобувати собі прихильників, приходили б поважніші, у власні глибини звернуті прямування. Коли ці останні візьмуть верх, тоді інакше виглядатиме наше життя. В глибинах української душі — наперекір апаратчикам усіх розсварених груп — знайдемо наші спільні мислі і спільні почування. І при всіх неминучих різницях навчимося шанувати одні одних у щирому намаганні знайти і зглибити українську многогранну правду.

(Думки на початку сезону, ч.:1.)

Для кращого завтра купуйте Бонди Перемоги.

Жиди про національну політику ССCР.

В "Jewish Frontier" за серпень 1950 р. появилася інтересна стаття Б. Шермана **„Майбутнє совєтського жидівства"**, яка кидає ярке світло на нищівну політику Совєтів відносно національностей, що опинилися під їх пануванням.

Автор здогадується, що в межах СССР живе сьогодні приблизно два мільйони жидів, а в країнах сателітів біля 600 тисяч. Ця поважна частина, бо приблизно 24% всього світового жидівства, опинилась сьогодні, каже Шерман, перед перспективою повного винищення, згл. асиміляції, нівеляції і втрати для жидівства, як нації.

Щоб це зробити зрозумілим для такого жидівського читача, який захоплювався виступом Громико, в листопаді 1947 р., з відомою совєтською деклярацією про потребу оснування жидівської держави і тому вважає СССР найбільшим приятелем Ізраїля, — автор викриває всю двоторовість, дволичність совєтської національної політики, виказуючи повну розбіжність між пропаґандивними виступами й деклярацiями на міжнародньому форумі і жорстокою практикою національного гнету внутрі СССР. Він пригадує, що Совєти визнали потребу створення держави Ізраїля для жидівства в Західній Европі (сподіючися, про що автор не згадує, повстанням цієї нової держави створити поважні клопоти для західних великодержав на найвразливішому місці Середнього Сходу), а в тому ж часі промовчано зовсім совєтське жидівство, як частину світового жидівства і фактично заперечено будьякий його звязок з Ізраїлем. Значить заперечено, щоб жидівство творило один нарід. Жидівським совєтофільським колам автор пригадує, що таке становище сьогоднішньої комуністичної партії не є нічим несподіваним. Ще в 1903 р. сказав Ленін:

„Науково зовсім необґрунтована ідея про окремішність жидівської нації має реакційно-політичне значення. Ідея жидівської „національности" іде проти інтересів жидівського пролетаріяту, бо вона прямо і посередньо викликає настрій ворожий для асиміляції, настрій „ґетта"."

Знов Сталін, складаючи в1913 р. програму большевицької тодішньої Соціял - Демократичної Партії для різних народів під Росією, завважив щодо жидів, що для такої „паперової нації" нема чого складати програм.

Тільки обманений совєтською пропаґандою може дивуватися і приймати як щось несподіване і незрозуміле твердження автора про стан жидівства по 30 роках панування большевиків. Автор пише:

„На сьогодні нема в СССР ні сліду будьяких жидівських організацій, інституцій, спільної внутрішньої діяльности, або якоїсь найблагішої участи в діях світового жидівства. Там нема жадних на місці організованих спільнот, ані теж нема ніякого контакту з жидами в інших країнах. Жидівська преса зліквідована. Нема більше жидівської літератури... Не існують жадні інституції для жидівського виховання. Жидівські національні аспірації є табу... Совєтське жидівство не існує більше, як якась спільнота". Історія і цієї кляcичної „розв'язки" національного питання в большевицькому стилю проходила пляново, по втертому ленінсько-сталінському штампу, подібно, як і щодо інших національностей. В добу різних „українізацій" і „уступок" національним стремлінням, видавалося, що й совєтське жидівство добється свого. По проекту Калініна була підготовка до створення окремої жидівської республіки Біробіджану. Але проект пішов у забуття. Тільки в добу орденів „Хмельницького" чи бригад „Костюшки" в другій світовій війні — дозволено і жидам іменувати танки іменами жидівських історичних постатей. Згодом і те пішло в забуття, а почався новий процес повної нівеляції національних організмів.

Аналіза оцього ніведяційного процесу становить, мабуть, найінтереснішу частину цієї статті. Автор підмічує вірно рафінованість і вишуканість большевицьких метод денаціоналізації. Переслідуване і ґнане в ґетто жидівство в інших країнах, скріплювалося саме в цих важких часах морально, єдналося, знаходило силу для відпору. Та в СССР ніхто не заганяв жидівство в ґетто, ніхто не забороняв називатися жидом, але рівночасно майстерно переконувано, що расове походження чи національність це такі дрібниці, за які не варт спорити, яких не варт обороняти. У висліді виростав тип духового нудиста, людини байдужої вже до минулого, до інтересів і прагнень жидівства. Автор зустрічав цю нову людину, совєтських людей — жидів з СССР, що опинилися на Заході. Він згадує про своє трагічне помічення, себто про чужість цих людей, байдужість до традиції, до релігії, до всього, чим жило жидівство тисячеліттями.

Сьогодні ще певна частина опирається цьому ніведяційному процесові, але прецизія й безоглядність денаціоналізаційної політики СССР така велика, що в короткому часі жидівське питання як національної групи може вже більше не існувати в СССР — кінчає автор.

Стаття ця, як бачимо, актуальна і для інших національностей, що опинилися в лабетах совєтсько - російського Молоха.

І. С-ій.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в один ідейний моноліт та поставила його на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові.

M. Сіверський.

У БОЛЬШЕВИЦЬКІМ МІШКУ

(Спогади колишнього плужанина).

4)

Довідуємося, що у суботу, себто за тиждень урочистий бенкет, на якому будуть вітати письменника Панаіті Істраті. Запрошується всіх взяти участь у цьому бенкеті, квитки можна дістати у Лебедя.

Ідемо гуртом до М. Лебедя, і він даючи запрошення на бенкет, попереджає, щоб вели себе на бенкеті пристойно, не перепивалися, бо будуть поважні гості. Ми йому обіцяли себе тримати пристойно.

Десь у годині десятій вечора з'являються до клюбу наші письменницькі „кити" — М. Хвильовий, Ол. Досвітній, Петро Панч та інші. Знову п'ють, знову розмови, знову пиво л'ється рікою.

У задніх кімнатах клюбу точиться дискусія навколо щойно виданих збірок поезій А. Шмигельського та Р. Троянкер. Нападають на Шмигельського, що він мало дає політики, що його вірші місцями не витримані класово, що так багато лірики, бракує соціяльних мотивів тощо. Він обороняється як уміє. Ну а про збірку поезій Р. Троянкер немає нічого і говорити, бо це суцільна лірика, що так не пасує, по виразу критиків, до нашої доби, доби „соціялістичного реалізму". Кожний з критиків хоче показати себе як ортодоксальний марксистський критик, і „щеголяють" один перед одним цілими реченнями, вичитаними з творів марксизму, чи до речі вони, чи ні. Остап Вишня та Юхим Гедзь участи у критиці не беруть, вони здебільшого „критикують" горілку та пиво.

Остап Вишня зараз перебуває у фаворі, на вершках своєї слави. Його друкують усі совєтські газети на Україні, крім того він видає окремі збірки своїх гуморесок, за які дістає чималі гонорари. Його виступи вітають присутні, він користається чи не найбільшою популярністю серед читачів. Колись харківська бібліотека ім. Г. Короленка провела серед своїх читачів анкету з запитаннями: хто саме з теперішніх письменників найбільше вам подобається? І відповіді були такі: Остап Вишня — 746 (це з 1,000 відповідей), В. Сосюра — 624, М. Хвильовий — 614, Петро Панч — 596 тощо. Користалися також чималою популярністю і О. Досвітній, О. Слісаренко та Ю. Смолич, що своїми прозовими речами (романами та повістями) впливали на формування світогляду молоді далеко більше, ніж класики марксизму-ленінізму, що ними забивали голови у школах та Вищих закладах.

Остап Вишня, уже на підпитку, починає верзти всякі нісенітниці, подібні до такого:

— Хто найбільший гуморист світу?

— Я, Остап Вишня.

— Хто найбільш впливова людина у світі?

— Знову ж таки я, Остап Вишня. Отже мені треба зватися Остап Всесвітній, а не Вишня. Ці ж вишні у садочку та солом'яні стріхи не дають мені спокою і хто зна куди вони ще мене заведуть.

Ці пророчі слова згодом сповнилися і завели Остапа Вишню аж до Печори на далеку північ, де він відбував свою кару, що дуже любив вишневі садки та свою Україну. Повернувшись з заслання, уже зовсім знищеним і фізично і духовно, після війни з німцями, він уже зове себе не Остап Вишня, Остап Клюква.

Взагалі серед тодішніх письменників, особливо серед початківців, поширювалась так звана „манія грандіоза", вони уже себе вважали чи не найбільшими письменниками у світі, що користаються всесвітньою популярністю.

— Ви хіба мене не знаєте, та я ж Шульга-Шульженко, відомий поет, мені навіть редактор ДВУ казав, що мої вірші чи не найкращі зі всіх поезій, що до нього приходили.

З недовірою Ви дивитесь на цього хвалька, що пнеться у великі поети, і з жалем йому кажете, що його віршів не читали. І Ви уже маєте ворога в його особі, а це тим паче небезпечно, що він є співробітником НКВД і навіть носить однострій співробітника військ НКВД.

Взагалі було дуже небезпечно критикувати твори таких „письменників", бо можна було потрапити у велику неприємність.

Мій знайомий якось випадково сказав, що твори такого „плужанина" Антона Дикого ні до чого, що вони антихудожні, бракує їм рими, це просто політграмота у віршах. Сказав це він у малому колі людей, серед яких знайшовся приятель А. Дикого. І ось через кілька день покликали мого знайомого до спецсектору ДВУ, прочитали йому відповідну нотацію і застерегли, що коли він і далі буде „по-буржуазному" критикувати совєтських письменників, то може потрапити у велику халепу. Звичайно, що проблема побувати у ГПУ, познайомитись з методами допитів слідчих не є такою принадною і тому мій приятель більше того не робив і взагалі відмовлявся будь що казати про „твори" совєтських письменників. Але це його не врятувало від арешту, де йому цей епізод було згадано слідчим під час допиту і він врешті потрапив на Сибір. Про це ми всі знали і робили вигляд, що нічого не знаємо.

Взагалі критика у совєтській літературі була однобічна, не можна було критикувати „фаворитів" совєтської влади, а до того ще й співробітників (таємних чи звичайних) такої жахливої установи як ГПУ, що потім перемінилося на НКВД.

Мені пригадується такий випадок, що трапився було зі мною у клюбі ім. В. Блакитного. Якось я зі своїми приятелями В. Минком та Ю. Савченком були в їдальні клюбу і випили через міру пива і ще якоїсь мішанини. Словом були на підпитку. Сидимо собі, говоримо поміж себе „про те про се", настрій у нас піднесений, ми в „ударі" як кажуть. Рантом до нас підходять два якісь то молодих чоловіка, що просять дозволу сісти за наш стіл, бо, мовляв, ніде вільних місць немає. Ми, звичайно, тоді на це не звернули уваги, що місць вільних було доволі в їдальні, дозволили їм сісти коло нашого столу, а самі продовжували свої розмови. Ці два молодих чоловіка, доречі нам не знайомих, бо ми їх ніколи не бачили у клюбі, спочатку мовчки пили своє пиво, а потім почали втручатися у наші розмови. Розмова точилася навколо приїзду наступної неділі до нас відомого балканського письменника Панаіті Істраві, про нашу участь у бенкеті, а потім перейшла на критику деяких письменників. І ось я обстоював ту думку, що київський критик Самійло Щупак, це бездара, що людиня тільки „натаскана" діялектичним матеріялізмом, нічого для критики не дала цінного, а що собі, мовляв, такі професори як О. І. Білецький та М. Плевако, у яких я закінчував аспірантуру, то є справді науковці, люди з величезною ерудицією, і дорівнюватися до них різним щупакам та коваленкам не можна. Мої товариші мені заперечували, казали, що це наші „пролетарські" критики, що до них треба ставитися зовсім інакше, що вони провадять і розвивають марксо-ленінську крититу у нашій совєтській літературі. Але я, попри всі докази моїх товаришів, виявляв своє негативне ставлення до цих „представників" пролетарської критики. І ось тут до нашої ризмови втрутилися ці два молодих чоловіка, що увесь час раніше сиділи мовчки, стежачи за нашою розмовою.

ЗАКЛИК

ПРОВОДУ ЗЧ ОУН ПІСЛЯ СМЕРТИ ГЕН. ЧУПРИНКИ

Українці на чужині!

Найглибшим сумом оповиті наші серця. Голова Проводу Організації Українських Націоналістів, Головний Командир Української Повстанської Армії (УПА), Голова Генерального Секретаріяту Української Визвольної Ради (УГВР), Генерал Тарас Чупринка не живе.

Він згинув на полі слави серед своїх бійців, серед друзів-революціонерів, серед нашого незламного хороброго народу. Важким болем стискається серце кожного із нас, кожного українського щирого патріота. Згинув Головнокомандувач української революційної армії, її творець найхоробріший з хоробрих. Не стало Голови підпільного революційного уряду України, Провідника наших революційних кадрів.

Від смерти сл. п. Симона Петлюри і сл. п. Євгена Коновальця — це найбільша втрата, якої зазнала воююча Україна з рук нашого найлютішого ворога — Москви. В ці дні сумуватиме вся Соборна Україна, кожен українець, де б він не знаходився, в якому закутку світу не перебував би. Сумуватимуть з нами і інші поневолені народи, їхні революційні організації й повстанські частини.

Бо немає на найважливішій стійці — Найбільшого. Немає того, який не тільки створив найхоробрішу й найбільш героїчну армію всіх часів, але й згинув той, який в самому розгарі другої світової війни практично співздійснює ідею співпраці революціних організацій і повстанських армій поневолених народів, допомігши створити в листопаді 1943 р. Антибольшевицький Бльок Народів (АБН).

Це не лише втрата наша, України, не лише втрата поневолених народів, але незаступна втрата всього свободолюбного людства, що стоїть перед вирішальною розправою з Москвою. Так, як на передодні ІІ-гої світової війни скритовбивчо зліквідував ворог сл. п. Євгена Коновальця, так тепер падає на полі слави, в найважчих хвилинах України і в дні мобілізації світу на останню розправу в Москвою, найбільший українець наших днів, воюючої України Головнокомандувач.

Українці! Усвідомімо собі сьогодні весь трагізм того, що сталося. Полиньмо думкою в наші далекі села, наші гори й наші ліси, де Його духові діти, наші герої з УПА і революційного підпілля залишились без Нього, без Того, що водив їх довгі роки на переможні бої, без Того, хто мав сміливість повести нашу українську армію проти двох найбільших потуг світу: Московщини і Німеччини, без Того, хто у свій час кинув виклик і Гітлерові і Сталінові.

Його твір — УПА витримала довгі роки по сьогодні в часи миру. Він знаходив все нові й нові методи боротьби з ворогом, Він — майстер стратегії і тактики революційної збройної і політичної повстанської боротьби — виробив неперевершену систему боротьби з ворогом. Під Його геніяльним командуванням УПА стала справжнім захисником всього українського народу перед московсько-большевицьким винищуванням. Відділи УПА за Його пляном і наказами проходили рейдами території дружніх з Україною країн, поширюючи там ідеї волі і спільної боротьби всіх поневолених народів проти большевизму.

Борці з ОУН під Його проводом просякнули своєю мережею у далекі закутини СССР, де лише живуть українці, щоб ширити ідею свободи по всьому СССР.

Не міг зліквідувати УПА і пакт трьох воровів України: большевицької Польщі — большевицької ЧСР. За Його стратегічними плянами довгі роки навіть невеличка окраїна нашої землі т. зв. Закерзоння потрапило боротися з успіхом. Хоч большевики — знавці партизанської тактики, все ж УПА під Його командуванням, завдяки Його винахідливості, залишилася непоборною, як єдина в своєму роді армія в світі.

Український народ, схиляючи в безмежному болю голови над могилою свого незмінного за ввесь час існування УПА Головного Командира, свідомий того, що ввесь час Його боротьба була осамітнена, без жадної підтримки західнього світу, який не звернув ще й досі уваги на заклик нашої зброї, що її підняла УПА в захист свободи всього світу.

Хоча осамітнена, але ідейно і політично вона була переможна і такою залишиться.

Прийде час, коли здорові сили всього світу пізнають, яка це незаступна втрата для всього свободолюбного людства, що нестало між живими найкращого вождя, знавця протибольшевицької партизанської і підпільної тактики і стратегії боротьби.

Українці!

Фізично немає між нами Генерала Чупринки, але Він для нас не вмер і не вмре. Як не вмерли Мазепа, Петлюра, Коновалець. Його дух живе і житиме вічно між нами так само, як в душах Його бійців і командирів лунатиме до кінця їхнього життя голос Його бойових наказів.

Найкраще вшануємо пам'ять героїчно загинулого Вождя української визвольної боротьби тим, що присвятимо всі наші зусилля, все життя й труди визволенню України і скріпленню українського революційного фронту.

Його смерть не залишится непомщена на ворогові. Він заплатить за неї криваво і дорого.

Велика душа Провідника революційних кадрів на Рідних Землях надалі запалюватиме наші лави до боротьби за остаточну перемогу. Все нові й нові кадри ставатимуть на місце впавших, нові й нові легіони борців українського народу виповнятимуть проріджені ряди Української Повстанської Армії, що вже стала для всього світу символом незламної і незнищимої боротьби проти Москви за волю, проти темної навали большевицького рабства. Українські народні маси ще завзятіше поборюватимуть ворога, щоб здійснити мрію Головного Командира.

Українці!

З'єднаймося в ці тяжкі дні єдиною думкою з воюючою Україною і заприсягнімо так довго не спочити, доки мета, за яку поклав голову сл. п. Генерал Тарас Чупринка, не буде здійснена.

Ворог прорахувався. Боротьба не припиниться. Непоборна УПА не складе зброї. Ворогові її не знищити. Коли загинув Головний Отаман Симон Петлюра, сподівався окупант, що Україна в одчаю занехає свої змагання. Надаремно. Прийшли нові борці, щоб справу Великого Петлюри продовувати. Коли замордовано сл. п. Евгена Коновальця, теж тріюмфував ворог. Але прийшли чергові кадри, боротьба поширилася — прийшла УПА, що виросла з всього українського народу.

Так і тепер український героїчний народ, вірний заповітам свойого Провідника, ще потужніше продовжуватиме свої змагання, зберігаючи заповіти Того, хто став вже сьогодні символом збройної боротьби народу проти окупанта.

Організація Українських Націоналістів, Українська Повстанська Армія, Українська Головна Визвольна Рада — ніколи не захитаються в боротьбі і не зневіряться в ній, не зважаючи на жертви, які доводиться їм складати на жертівнику боротьби за волю Батьківщини. Немає перемоги без жертви.

Вічна Слава Генералові Тарасові Чупринці, Головному Командирові Української Повстанської Армії, Голові Проводу ОУН, Голові Генерального Секретаріяту УГВР, Найбільшому Героєві Української Революції наших днів!

Провід Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів

У жовтні 1950.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ЮТИКА, Н. Й.

Фестиваль музики і танків

7 й 8 жовтня ц. р. тут відбулась Третя Річна Конвенція американської молоді українського походження верхньої частини стейту Ню Йорк. Хочемо зупинитися тут лише на одній частині її програми — концерті („Фестивалі музики й танків"), що відбувся 8 жовтня в авдиторії „Ґрейс Чорч". В ньому брали участь три хори: мішаний з'єднаний хор, мішаний хор м. Трої та чоловічий хор м. Сиракюз. З двох мішаних хорів треба віддати перевагу хорові м. Трої, що при своєму меншому складі справив проте краще враження. Трохи дивним було тільки чути два духовні концерти, які диригент хору м. Трої проф. Микола Брин включив у свою програму. Як уже виступати з духовним концертами на того роду фестивалях — що є це питанням — то чи не краще було б замість творів чужих композиторів (Строкіна та Архангельського) проспівати щось з численних оригінальних творів української духовної музики, як, напр., з концертів Бортнянського, Веделя, Стеценка, Кошиця, що композиційно стоять значно вище проспіваних речей, а до того ж відбивають своєрідні мелодії так званих „київських розспівів". З українських композиторів хор виконав Леонтовичеві „Ой з-за гори кам'яної" та „Мак", колядку Ступницького „Жала Улянка" та щедрівку „Прилетів сокіл" того ж автора. Всі пісні були виконані бездоганно. В особливу заслугу диригентові слід поставити вміння так використати голосові дані хору, що слаба партія басів, складена з гарних, але нечисельних голосів, не тонула, а звучала в гармонійному ансамблі з іншими партіями. Чи не найкращим номером хору була колядка Ступницького „Жала Улянка", де диригентові чудово вдалося підкреслити той елемент містицизму, який вклав композитор у приспів цієї ще передхристиянської колядки. В останній щедрівці хотілось би чути у солістки більше певности у верхньому реґістрі, щоб диригент не мусів другу частину щедрівки виконувати піяніссімо. Нюансіровка, дикція і звучність хору були прекрасні.

Чоловічий хор м. Сиракюз є солідна хорова одиниця, яку можна було б заслужено назвати репрезентативним хором, але репертуар хору добрано не дуже вдало. Хор має 35 голосів, і перша проспівана ним пісня — Кошицеві „Журавлі" — при своїй чудовій композиції, розписаній саме на чоловічий хор, була виконана бездоганно. Що ж до другої точки, „Бандури" Давидовського, цеї слабої композиції й до того написаної для мішаного хору, то аж досадно було її слухати в репертуарі цього репрезентативного чоловічого хору, коли саме чоловічі хори посідають домінантне місце в творах видатних українських композиторів. Та ця досада зовсім зникла була, коли хор виконав наступну точку — „Засяло сонце золоте" Недільського, повторення якої довго вимагала зачарована авдиторія, аж поки, почувши „на біс" хай гарне, але недоречне „Коль славен", розчаровано замовкла, наче боячись почути далі гимн колишньої російської імперії. Через оці досадні недоліки репертуару цього хору на чільне місце поміж репрезентованими на концерті хорами треба поставити хор м. Трої.

Із сольових точок програми слід відзначити виступ Марії Філінської з двома аріями „Наталки Полтавки". Приємного тембру сопрано особливо пасувало до арії „Чого вода каламутна", де далася в знаки вдумлива робота як солістки, так і молодого акомпаніятора Олега Єржківського, які разом добре передали народній дух Лисенкової композиції. Крім того на концерті була показана художня робота й пластунської організації, а саме — дві деклямації наймолодшої з пластунок і танки пластунів. В зв'язку з цим не можна не відзначити енерґійної роботи керівника пластунської балетної групи пані Л. Бохан, яка за короткий час спромоглась добре налагодити її працю. На жаль, слухачі не мали змоги почути пластунську оркестру в супроводі якої мали відбуватися за програмою танки бо через якусь неполадку її довелось нашвидку замінити експромтовим виступом акомпаніятора.

Підсумовуючи враження цього цікавого концерту, слід щиро подякувати президентові AYUDUNYS пані Амелії Кетчмер та всьому Конвенційному Комітетові за їх кропітку, непомітну, але велику роботу, лише дякуючи якій ми змогли почути наші прекрасні пісні, побачити перші кроки пластунської організації, а головно — наочно переконатись, що навіть в тяжких еміграційних умовинах наші люди дбають про схоронення духовних скарбів своєї багатострадальної любої Батьківщини. Побажаймо, щоб подібні концерти не чекали надалі на якісь великі конвенції і відбувались частіше, а ціна квитків на них стала приступнішою для тих новоприбулих, що не встигли ще тут якслід улаштуватися.

К.

Товариство Українських Правників в Америці

повідомляє цею дорогою своїх членів, що

в суботу, 4. листопада 1950 р. о год. 5-тій попол., в домівці Товариства, 11 Іст 7-ма вул., Ню Йорк, Н. И., відбудеться виклад

Д-ра Я. Падоха

„ПРОВІДНІ ІДЕЇ УКРАЇНСЬКОГО КАРНОГО ПРАВА В ДАВНИНІ"

Після викладу дискусія і обговорення актуальних справ.

Виділ Т-ва Українських Правників в Ню Йорку.

БРУКЛИН (САВТ), НЕДІЛЯ, 5 ЛИСТОПАДА

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

в год. 6 ввечорі ,в залі церкви св. Миколая, 259 — 19 вул.

старанням **КОРПОРАЦІЇ УКР. НАРОД. ДОМУ.**

Свято попередить **Панахида за полеглих Українських Героїв** в год. 4:30 з відповідною проповіддю **о. М. Вояковського,** в церкві.

Прохається місцевих і сусідних громадян до участи.

УВАГА! — ДІТРОЙТ І ОКОЛИЦЯ!

ТОВ. УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, відділ 292 в Дітройт, Міш.

——: обходитиме :——

В НЕДІЛЮ, 19. ЛИСТОПАДА 1950

40-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ СВОГО ІСНУВАННЯ.

Свято почнеться в церкві св. Ів. Хр. при Clippert. В год. 1:30 P.M. буде Молебен і Панахида по померших членах. 2:30 пополудні в Авдиторії УКР. НАРОД. ДОМУ при 4655 Martin і Michigan Ave.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА: **Мужеський Хор О.О.Ч.С.України** під управою **Богдана Сарамаґи.** Деклямація — **пані Юлія Шустакевич.** Вайола — **Ольга Сутар,** піяно — **Ольга Дубрівна.** Реферат виголосить головний предсідник У. Н. Союзу **п. Дмитро Галичин.**

На самий Концерт вступ вільний.

ПО КОНЦЕРТІ СПІЛЬНИЙ ОБІД (TURKEY DINER)

Для учасників бенкету ціна тикета $2.00 від особи.

Тикети треба дістати наперед, бо в часі свята нікому не будеться їх продавати.

На це так рідке Свято запрошуємо все українське громадянство до численної участи, а зокрема нових імігрантів, без різниці, чи вони є вже членами У.Н.С., чи ні. Це буде цікаво для кожного довідатися, яку працю виконав відділ 292 для нашої громади, та взагалі для української справи.

Уряд Тов. Укр. Нар. Союзу від. 292.

ГОЛОВНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ, ІНК.

повідомляє, що

ЧЕТВЕРТИЙ РІЧНИЙ З'ЇЗД ООЧСУ

відбудеться в днях

4. І 5. (СУБОТА-НЕДІЛЯ) ЛИСТОПАДА 1950 РОКУ

В САЛЯХ ГОТЕЛЮ „БРЕВУРТ"

при 5-ій Евені і 8-ій вул., (ріг) в Ню Йорку

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ:

СУБОТА, 4-го ЛИСТОПАДА:

Реєстрація Делегатів і Гостей від 9-ої години рано.

1. Відкриття З'їзду в год. 10:30 рано
2. Вибір Президії і Комісій,
3. Привіти,
4. Звіти Референтів Головної Управи,
5. Дискусія над Звітами та уділення абсолюторії уступаючій Управі.

Вечером у годині 7-ій спільний Бенкет для Делегатів і Гостей.

НЕДІЛЯ, 5-го ЛИСТОПАДА:

В 9-тій годині Богослуження в Українських Церквах.

В годині 10:30 рано, продовження нарад:

1. Реферати: виголосять **Д-р Д. Донцов, проф. І. Вовчук та п. Ігнат М. Білинський.**
2. Дискусія над рефератами,
3. Звіти Комісій,
4. Вибір нової Управи,
5. Ухвалення резолюцій,
6. Внески і запити,
7. Закриття З'їзду.

ВСТУП НА БЕНКЕТ $5.00

Реєстрація Делегатів і Гостей $1.00

Прохається Відділи ООЧСУ та співпрацюючі Установи вислати своїх Делегатів, як теж українські національні Організації і Товариства, вислати Представників, а Членство ООЧСУ і українське Громадянство, прибути як Гості.

Головна Управа ООЧСУ.

ВІД УКРАЇНСЬКОЇ СЕКЦІЇ ІНСТИТУТУ СЛОВ'ЯНОЗНАВСТВА В МОНТРЕАЛІ

З професорських кругів Української Секції Інституту Словянознавства при Монтреальскім Університеті, одержали ми, з просьбою про видрукування, нижче подану замітку:

„В ч. 42 „Українського Робітника" в замітці про „Відзначення орґанізатора СГДК", закралася неточність, яку треба виправити, а саме: В замітці говориться про працю п. Босого, яку „узнано з української секції гідну першої нагороди"; — на ділі-ж ту свою працю п. Босий не предкладав Українській Секції Інституту, і її не читали ні проф. д-р Ю. Русов, ні о. Залеський, ні д-р Д. Донцов; натомість — згідно зі заявою директора Інституту, проф. Домарадського, — ту свою працю, написану по-польськи, п. Босий зголосив в польській секції Інституту. Заяву свою директор Домарадський зробив на засіданні професорської колеґії Інституту кілька днів перед днем 11. жовтня".

● Можливість партизанської комуністичної війни в Кореї є тепер одною з головних проблем аліянтського командування.

● Вже не подають кількости осіб, яких влада забирає з кораблів на Еллис Айленд на додаткове переслухання після їх приїзду з-за моря. Причини такої зміни іміґраційна влада не згадує.

ВАЖНЕ ДЛЯ НОВИХ ІМІГРАНТІВ

Особлива нагода вивчити скоро й легко англійську мову.

Заходом відомого лінґвістичного Інституту BROCHE'S появляється в продажі Альбом з двома пластинками (рекордами) і підручник з 1000 словами та найбільш потрібними і вживаними в цій країні англійськими реченнями та фразами — уложений для українців, за найновішою та найбільш успішною методою, під редакцією п-ні Володимири Кузів, бувшої директорки C.W.S. Language Institute. Ціна дол. 3.98. Замовляйте сейчас:

BROCHEPHONE RECORDS
1220 Emerson Street N. W.,
Washington, D. C.

(Політичне платне огол.) (Політичне платне огол.)

★

ВИЗНАЧНІ АМЕРИКАНЦІ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ ГОДЯТЬСЯ, ЩО

Суддя ПЕКОРА

Член Верховного Суду в Ню Йорку, слідчий урядовець Сенату З.Д.А.

„ЦЕ НАЙБІЛЬШИЙ КАНДИДАТ НА МЕЙОРА, ЯКОГО КОЛИНЕБУДЬ МАЛО МІСТО НЮ ЙОРК"

Його підтримує одноголосно Русско-Словянський Демократичний Клюб, при 315 Іст 10 вул. в Ню Йорку.

Роман Шила, предсідник (теж є містопредсідником Русского Братнього Товариства)
Гром. Занк, містопредсідник
Вилйем Козак, секретар

тому, що:

- він є **борцем за громадські права,** які відносяться до груп меншин,
- він є **борцем робочого народу,**
- він є **бійцем проти комунізму,**
- він **бореться проти визиску при комірнім!!**

Голосуйте в лінії „Б*" на правильну Демократичну Лісту

ПЕКОРА НА ПОСАДНИКА

ЛИНЧ на ГУБЕРНАТОРА * ЛІМЕЙ на СЕНАТОРА

УВАГА! — БАЛТИМОР І ОКОЛИЦЯ!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ УКР. КОНҐР. КОМІТЕТУ

——: відбудеться :——

при співучасті **В. Цегельської,** сопран, **С. Маркович,** піяно

В НЕДІЛЮ, 5. ЛИСТОПАДА 1950

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

В ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при 3101 O'Donnell St.

Початок о годині 6-тій ввечорі.

Весь дохід на цілі У. К. К.

УВАГА! — АКРОН, О., І ОКОЛИЦЯ!

ОБЄДНАНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В АКРОНІ

—: запрошує на :—

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

——: що відбудеться :——

В НЕДІЛЮ, 5. ЛИСТОПАДА 1950

Початок о год. 3-ій пополудні

Святочну доповідь виголосить **д-р Ф. Свістель,** учасник Листопадового Зриву.

УВАГА! ФИЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА

при співучасти **Товариств У.Н.С., УНП, УРС та інших**

запрошує на

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

що відбудеться

В НЕДІЛЮ, 5. ЛИСТОПАДА 1950

Початок в год. 7-ій ввечорі.

В АВДИТОРІЇ СВ. ВОЛОДИМИРА при 1938-40 Джерментавн Евеню.

Ввесь дохід призначений на інвалідів в Европі.

Новий успіх хору „Думка"

НА ФЕСТИВАЛІ АМЕРИКАНСЬКИХ ХОРІВ В КАРНЕГІ ГОЛ.

Коли я довідався з оголошення про те, що хор „Думка", який так вдало виступив 1-го жовтня на ювілейному святі Конгресового Комітету, бере участь у фестивалі американських хорів 21. жовтня у Карнеґі Гол, признаюсь, що моя перша гадка була: невже „Думка" не переціннює своїх сил? Чейже цей хор існує заледви один рік. Невже він може рівнятись з американськими хорами, що деколи мають вже кількадесятьлітню традицію та працюють в куди кращих обставинах?

Мої побоювання зросли ще більше, коли вже на залі, розгорнувши програмку, я побачив назви чотирнадцяти хорів та їхній репертуар, в якому, поза мені менше відомими американськими композиторами, нерідко являлись прізвища таких композиторів, як Брамс, Россіні, Шуберт, Бортнянський і т. д. Чи зможе наш хор після таких майстрів захопити американських слухачів своїми двома піснями на народних мотивах: „Та болять ручки..." Кошиця та „Коломийки", Гнатишина; вдодатку, співаючи на самому кінці, коли публика буде вже правдоподібно пересичена й змучена.

Фестіваль почався.

Мов у телевізії хор за хором вступали й сходили зі сцени.

Тяжко мені, непрофесійному музикові, дати фахову аналізу всього, що я почув і побачив. Я можу тільки розказати про свої відчуття та реагування авдиторії, що виявлялось в меньше або довше тривалих оплесках.

Я слідкував з напруженою увагою за всіми 16-ти точками програми і коли після 15-тої точки перед виступом хору „Думка" я кортко зреасумував свої враження, які зводились до такого: безперечно були добрі і дуже добрі хори, одначе у кожного з них я міг знайти декілька недотягнень. Коли була добра техніка й дикція, то бракувало динаміки, коли була динаміка, то вражав брак зіспіваности і рівности, коли була сила, то бракувало рівноваги голосів і гарної емісії голосу, а всім разом бракувало того, що я вважаю за найважніше в музиці, а в пісні зокрема: душі й серця, того, що кожний композитор вкладає в пісню, коли її творить і чого чекає він і авдиторія від виконавців. Мене вражало у всіх хорів механічність виконання, якийсь неначе холод і байдужність. Таку байдужність я ствердив теж і в публики. Довші оплески для деяких хорів я радше записав би на конто їх зовнішного вигляду (хор дітей, прекрасно одягнений і уставлений), або певного сентименту до виконавців та їхньої популярности серед певних груп слухачів на салі (хор техніків, дівочий хор).

Нарешті — остання точка.

Не знаю у кого більше тремтіло серце, у співаків на сцені чи у нас, тих українців, що були на салі.

Один за одним виходять хористи.

У трьох рядах — 48 співаків. Всі в однакових вечірних одягах, з білими гвоздиками в лівій „кляпі". Постава й вигляд хору (на мою гадку найкращі з усіх мужеських хорів) розбудили байдужність і оспалість публики (була вже 12 ночі), чого виявом були довго тривалі оплески.

Усміхнений і певний себе виходить диригент Льоньо Крушельницький; — нові оплески.

...Подає тон.

Тиша...

„Та болять ручки, та болять ніжки..." Несеться українська народня мелодія по просторій залі Канеґі Гол. Притишені голоси кільканадцяти тенорів зливаються в один звук.

А після цього цілий хор:

„Гей та пшенич205еньку жнучи..."

Чистота звуку, досконала рівновага голосів в багатих акордах Кошицевої композиції, а крім того витончена до найніжніших нюансів динаміка вже в тих перших тактах розбуджують цікавість цілої залі. Такого співу вони тут сьогодні ще не чули.

Чую шарудіння програмок. Кожний хоче знати, що це за хор. І знаходять: „Юкрейнієн Хорус оф ді Сіти оф Ню Йорк „Думка". В тій хвилі я був гордий за наш хор і вдячний йому за те зерно усвідомлення, яке він, підркесливши назву український, посіяв в серцях двох тисяч американців, присутних на залі.

Тимчасом пісня лунає дальше.

Майстерні музичні образи-малюнки українського степу, не менше майстерно відтворені дірігентом цілком полонили слухачів. Ви чуєте скаргу змученої дівчини, ви чуєте подув степового вітру, що колише хвилями золотої пшениці, ви бачите валку чумацьких возів та чуєте чумаченька, що весело виграє на сопілці.

Пісня кінчиться.

Ніжне пініссімо - унісоно цілого хору, заникає неспостережно як останній промінь заходячого сонця.

Тут сталось те, чого я не бачив протягом цілого вечора. Невгаваючими оплесками публика дала вислів свого признання за пісню-спів, тільки за спів, за спів їй незнаного українського хору.

Знак диригента, що зачинає другу пісню, втихомирює залю. Хор починає коломийку.

Із далеку долітає глухий звук бубна й весела пісня весільних гостей. Коровід зближається щораз близше, пісня кріпшає, голоси чергуються у виспівуванні жартівливих строфок, а соліст-баритон Буговський своїм: „А я гаю не рубаю..." під акомпаніямент бубна, решета й цимбалів малює до злуди реальний образ сільського парубка - гуляки.

Пісня обривається в розгарі танцю - забави головокружним „...Ой тай дунай... дана..." Для публики нове враження.

Після тужливої, степової пісні — тут життя, ритм, темпо. Мої сусіди вибивають новий для них ритм пальцями на колінах або прямо колишуться в такт жвавої коломийки. Тож не диво, що після кінцевого „Гоп! Га!" вибухає спонтанний вияв задоволення.

Хор „Думка" сходить зі сцени під бурхливі оплески, які втихають аж коли останний співак зійшов зі сцени. Втихають оплески та не втихають слова захоплення, що долітають до мене з усіх сторін: „вондерфул", „бютіфул", „екселент" і т. п., це на жаль, все, що я міг зрозуміти. Тай не тільки на залі йшла оживлена розмова про наш хор. Виходячи з театру, у вестібюлі й на вулиці я все ще чув розмову про „юкрейнієн хорус".

Хор „Думка" добився великого успіху. Як рівнорядний партнер у фестивалі, він здобув собі признання американської публики і цим самим набув громадських прав як мистецька одиниця в американському хоровому світі.

Пол.

Л. М. КЛЮБ ПЕРЕНОСИТЬ СВОЮ ДОМІВКУ

Ню Йорк, 1. листопада. — З Літературно - Мистецького Клюбу повідомляють, що звичайний вечір в Клюбі в найближчу п'ятницю, 3-го листопада, не відбудеться, з огляду на те, що Клюб перепроваджується до нового приміщення. — Натомість в п'ятницю 10-го листопада відбудеться відкриття нової домівки при 149 2-га Евеню (між 10 і 9 вулицями) з окремою великою програмою.

Нові імігранти

Українці, що приїжджають старанням ЗУАДКомітету до Ню Йорку дня 2-го листопада:

Чарнецький Осип, Валерія, Софія; Гундер Петро; Гусак Юрко, Валерія, Галина; Гусар Микола; Ярош Василь, Валентина, Антонина; Юркевич Микола, Юлія, Марія, Степанія; Каличин Євдокія, Михайло; Климків Микола; Крутель Самсон, Анна; Степовий Павло, Антін, Ліна; Кухта Степан, Бронислава; Куліш Іван; Лубуско Іван, Стефанія; Маєвич Іван, Лідія, Іван, Софія; Малешук Петро, Люба; Мушенець Ольга, Славко; Павлиха Іван, Марія, Євгенія; Пецкович Микола; Плахта Роман, Марія, Володимир; Радіо Теодор, Єва, Ростислав, Іван; Семен Микола; Сироватка Василь, Марія; Татарко Параска; Турчик Юрій; Бовдзей-Андреєвич Катерина; Бовдзей-Андреєвич Павло; Бовдзей-Павлович Іван, Лідія, Ольга; Хомичак Іван; Менченко Олекса, Клавдія; Цікало Марія; Зубенко Ярослав, Надія, Богдан.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У „Свободі", ч. 220 з 22-го вересня 1050 р. в протоколі з 22-гої конвенції, проголошено між жертводавцями, що Олена Придун, делеґатка від 262 жертвувала $10, а мало бути $17.

В цьому самому числі „Свободи" було теж подано, що дел. від. 241 Стефанія Бардачевська дістала 91 голосів на заступника головного предсідника У. Н. Союзу, а має бути; що Стефан Бардачевський дістав 91 голосів.

УВАГА! ЧЕСТЕР, ПА., І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ДУХА В ЧЕСТЕР, ПА.

—: влаштовує :—

В НЕДІЛЮ, 5. ЛИСТОПАДА 1950

о годині 7-ій ввечорі

В ПРИМІЩЕННІ УКР. КАТ. ГРОМАДСЬКОГО КЛЮБУ при 2-ій і Турлов вулицях

„ЛИСТОПАДОВУ АКАДЕМІЮ"

В програму Академії входять: промови, деклямації, виступи українських пластунів та хорові продукції під керівництвом п. проф. М. Завицького.

Весь дохід з цього свята призначено на укр. національний фонд.

Просимо всі товариства і організації м. Честер здержатися з улаштовуванням всяких імпрез в тому дні.

Рівночасно повідомляємо, що перед Академією о годині 6 ввечорі буде відслужена в місцевій укр. катол. церкві урочиста ПАНАХИДА за душу бл. п. митрополита А. Шептицького та всіх Героїв, що впали в боротьбі за Волю України.

Просимо все українське Громадянство взяти масову участь в тих святах і цим доказати не лише свою національну солідарність, але рівнож розуміння великих ідей, ... нарід проти його червоного окупанта.

Комітет Свята.

ЗАКЛИК УКРАЇНСЬКОГО ОБ'ЄДНАНОГО КОМІТЕТУ В НЮ ЙОРКУ В СПРАВІ ПІДГОТОВКИ МАНІФЕСТАЦІЇ З ПРИВОДУ СМЕРТИ ГЕН. ЧУПРИНКИ

У зв'язку зі закликом Укранського Конґресового Комітету Америки до українських громад на американській землі до відзначення геройської смерти команданта Української Повстанської Армії, **ген. Тараса Чупринки—Романа Шухевича,** що поляг в бою за волю України проти совєтсько-російського ворога людства,

ОБ'ЄДНАНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЮ ЙОРКУ

перебрав ініціятиву в підготовці влаштування відповідної маніфестації в Метрополії. В тій цілі і з тою метою

—: скликається :—

ЗБОРИ ПРЕДСТАВНИКІВ

всіх українських громад, парафій, організацій і товариств метрополитальної округи

на найближчу П'ЯТНИЦЮ, дня 3-го ЛИСТОПАДА

Збори почнуться в годині 7:30 ввечорі в домівці при 101 Авеню „А" в Ню Йорку.

Закликається всі українські **громади, парафії і товариства міста Ню Йорку,** без огляду на те, чи вони є членами Об'єднаного Комітету, а дальше **всі організації Брукпина, Асторії, Бронкс, Йонкерс, Джерзі Сити, Байону, Ньюарку, Елизабет** та всіх інших місцевостей метрополитальної округи щоб вони обов'язково вислали своїх представників на ці важливі збори. На зборах вибереться окремий маніфестаційний Комітет для влаштування свята. Маніфестація з приводу смерти ген. Чупринки повинна бути в цій світовій метрополії величавою, як величньою була геройська смерть Командира Українського Визвольного Руху. — (Окремих запрошень в цій справі не будеться висилати).

ОБ'ЄДНАНИЙ КОМІТЕТ
Українських Організацій міста Ню Йорку.

УВАГА! ФИЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦЯ!

ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ:

45, 62, 83, 105, 116, 128, 156, 163, 173, 189, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 383, 388, 397, 422, 430.

ОКРУЖНІ ЗБОРИ

вище поданих відділів відбудуться

В НЕДІЛЮ, 5. ЛИСТОПАДА 1950

в год.2-ій пополудні

В ДОМІ У. А. ГОРОЖАН, 847 Н. Френклін, вул. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

На зборах буде приявний Гол. Предсідник **п. Д. Галичин.** Усі відділові урядники і делеґати минулої конвенції повинні обовязково бути на цих зборах. Просимо теж місцевих членів прибути конечно на ці збори. На цих зборах буде нагода полагодити особисто ріжні організаційні справи, на які листовно забирає багато часу. Також обговоримо плян дальшої праці у нашій окрузі.

За Уряд:

Д-р В. Галан, гол. **П. Іваш,** секр. **С. Чорномаз,** кас.
Олена Штогрин, гол. радна.

ДЯКОВЧИТЕЛЯ-ДИРИГЕНТА

УКР. ПРАВ. ЦЕРКВА СВ. ПЕТРА И ПАВЛА В ЙОНҐСТАВН, О.

— пошукує —

Кваліфікованого

ДЯКО-УЧИТЕЛЯ І ДИРИГЕНТА,

який провадив би Церковним Хором, Рідною Школою та занимався представленнями, концертами і т.д. Посаду можна обняти сейчас. Платня згідно з умовою. Голоситись на адресу: Укр. Прав. Церква св. Петра й Павла, 1915 Russell Ave., Youngstown 9, Ohio.

Професійні оголошення

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697

Острі й довгочасні недуги чоловіків і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздуття жил лікуємо без операції. Переводимо аналізу крови для супружих дозволів. — Офісові години: Щодня від 10 рано до 6:45 вечір. В неділі від 11. до 1. попол.

Dr. Med. R. TYLBOR
59 East 3rd St. (коло 2nd Ave., N.Y.C.
Tel. GRamercy 5-3993

Внутрішні недуги. Flouroscopy, X-ray Electrocardiography, Analysis. Переводимо аналізу крови для супружих дозволів.

Офісові години: щодня 1-3 і 5-8 p.m. В неділі від 10-2 попол.

Д-р М. МАЙЗЕЛ

лікує гострі й застарілі недуги мужчин і жінок, шкірні, загальне ослаблення, нирки й міхур, ревматизм: переводить аналізу крови й сечі. Провірка $3.00.

107 E. 17th St., NEW YORK CITY.
коло 4-тої Евеню і Юніон Сквер.
Години: Щодня 10—1 сполудня і 4—7. У неділі 11 ранку до 1 попол.

П Р А Ц Я

Потрібно МУЖЧИН до праці при залізі. Мусять перейти лікарські оглядини. Писемно подати височину, вагу, вік й родинний стан до:

KENCROFT MALLEABLE COMPANY, Inc.
373 Hertel Avenue, Buffalo 7, N. Y.

ПОШУКУВАННЯ

ТУПИЦЯ ОПАНАС та ГОРПИНА з Полтавщини, город Собеляки, пошукуємо рідних та знайомих. Прошу обізватися на адресу:

Box 111
STILLWATER, OKLAHOMA

Пані **ЛІДІЯ ЧЕРНИХ** просить пана професора **ОЛЬХІВСЬКОГО (Andrij Olchiwski)** подати свою теперішню адресу:

LYDIA TSCHERNYCH
3916 Belmont St.,
Hamt. 12, Detroit, Mich.

MIAMI, FLORIDA

МАЄМО КІМНАТИ ДО ВИНАЙМУ.
Місячно або тижнево.
Пишіть або їдьте просто до:
Mr. & Mrs. M. SZPAK
257 N. E. 17th TERRACE
MIAMI 32, FLORIDA.
Phone 82-2692.

ЩО Є НАПРОДАЖ В СУРМІ!

Платівки (Рекорди) Сет ч. 10, видання Сурми, 14 рекордів за	$10.00
Театральні твори (100 різних штук, вартости 40 долярів за	10.00
Рольки до піяна, 50 різних	10.00
Святочна пачка (мід, кутя, мак, горіхи, гриби, календар стінний і календарик Черв. Калини)	5.00
Саратоґа чистий мід, 5 фт. з пересилкою	2.00
Канва чч. 4, 5, 6 або 7.Ярд	1.50
Панама (біла) ярд	2.50
Нитки, ДМЦ ч. 16, 10 цт. Моліне, моток	5
Українські газети з різних сторін світа, 12 за	1.00
Ліра, збірник пісень (364) з нотами і взірцями	2.50
201 Пісень, Альбом пісень, з нотами до співу і піяна	2.50
Діточі театральні штуки, 25 різних	3.00
Діточі книжки до читання, 10 різних	2.00
Стінні Календарі, 100 за	18.00
Картки на Різдв. Свята 100 за	3.50
Картки на Різдв. Свята, гарніші, 100 за	7.00
Словник Анг.-Укр., Подвезка, 50,000 слів	4.75
Словник Укр.-Анг., Лева і Вербяного	3.00
Словник чужих слів, Кузелі	2.00
Підручник Англ. Мови, Проф. Луцького	2.50
Підручник Англ. Мови, Крата	1.50
Перші Кроки Англ. Мови, Фесенка	1.00
Граматика Укр. Мови по укр. і англійськи, Шклянки	1.50

Замовлення посилайте найкраще разом з грішми на адресу:

SURMA
BOOK & MUSIC CO.
11 E. 7th St., New York 3, N.Y.

Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Обслуга Щира і Чесна
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, NEW JERSEY
ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

заряджує погребами по ціні так низькій як $150
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY
Dignified funerals as low as $150
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимається похоронами
B BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568

Ever see switchboards in the street?

● No . . . and we hope you never will! But it has been a big problem to provide housing for all the switchboards and other equipment needed during the past 5 years in supplying more telephone service — and making everyone's service faster, better, and greater in value.

● In all, we have completed 21 entirely new buildings and made major enlargements to 25 others during our $232,000,000 construction program. As a result we're not only able to give you more and better service—we're also better able to meet the growing needs of defense.

● But, even now, the job isn't finished. For the current 1950-1951 period, we have underway an $85,000,000 program of expansion and improvement. Completion of these plans depends on two things: the needs of the national security program, and earnings sufficient to attract investors.

NEW JERSEY BELL
TELEPHONE COMPANY

EVergreen 3-4416—4450

Maple Coal & Coke Co.

antracite FUEL OIL bituminous
OIL BURNERS
SALES & SERVICE
72-74 Box Street
BROOKLYN 22, N. Y.
Deliveries to Brooklyn, Queens & Manhattan.
Українське підприємство
ФЕДЬКА КУДЛАК

УКРАЇНСЬКІ ФОНОГРАФІЧНІ РЕКОРДИ

Заходіть або пишіть по українські і другі рекорди. Висилаємо рекорди по цілому світі. Пишіть по катальоґ.

FOREIGN RECORD EXCHANGE
2219 W. Chicago Avenue (Dpt. "U") Chicago 22, Ill. U.S.A.

В Центрі Укр. Колонії в Ню Йорку. Коло школи св. Юрія.

УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

В. Е. Богачевський · VEB-OK · О. Клюфас

208 E. 6th St., N.Y.C. Tel. OR. 3-2484

ТАРЗАН, ч. 2463. Знову на волі.

FORGETTING THEIR THIRST, THE EXCITED PAIR WATCHED THE SHIP HEAD DIRECTLY FOR THEM.

ABOARD THE SHIP CRIMP STRUGGLED BACK TO CONSCIOUSNESS AND HEARD THE CAPTAIN'S PLAN: "BEFORE THAT GUNMAN WAKES UP I'M GOING TO RUN THE SHIP AGROUND ON A SAND BAR THAT LIES SUBMERGED AT HIGH TIDE OFF THIS BEACH. BEFORE NEXT TIDE FLOATS HER HE WILL BE CAPTURED. SOON THE PLANE THAT I RADIOED FOR WILL ARRIVE."

QUIETLY CRIMP CREPT FROM THE PILOTHOUSE AND DOWN THE BRIDGE LADDER.

Distr. by United Feature Syndicate, Inc. -2463-

A MINUTE LATER HE WAS AROUSING HIS EVIL COMPANION.

REX MAXON

Забуваючи на спрагу, яка їх палила, піднята на дусі пара гляділа, як корабель припливав до них.

На покладі корабля Крімп прийшов до свідомости і почув плян капітана:

„Заки той опришок збудиться, я наїду на піскову лаву, яка находилася під водою підчас припливу моря коло берега. Заки прийде другий прилив, його зловлять.

Незабаром прилетить літак, що його я повідомив по радіо".